

قوز قرنیه (کراتوکونوس)

کراتوکونوس در لغت به معنای قرنیه مخروطی شکل می باشد. کراتوکونوس بیماری ناشیایی است که در آن قرنیه که در حالت طبیعی گرد و گنبدی شکل است نازک شده و همانند مخروطی به سمت خارج برجسته می گردد.

قرنیه یکی از مهمترین اجزای اصلی چشم می باشد. نور از خلال قرنیه وارد چشم می گردد و وقتی کراتوکونوس ایجاد می گردد شکل قرنیه تغییر می کند. لذا دید بیمار دچار اختلال می گردد. انجام بعضی کارها نظیر رانندگی، تایپ و تماشای تلویزیون یا خواندن مشکل دار می گردد.

علائم قوز قرنیه چیست؟

قوز قرنیه معمولاً هر دو چشم را درگیر می کند. علائم معمولاً در اواخر نوجوانی و جوانی و بصورت زیر بروز می کند:

- تاری دید خفیف

- اختلال در دید

- افزایش حساسیت به نور

- دیدن هاله در اطراف نور

سرعت پیشرفت علائم متفاوت است. قوز قرنیه در اغلب موارد به آرامی برای 10-20 سال پیشرفت می کند و سپس متوقف می گردد.

با پیشرفت علائم شایعترین نشانه ها عبارتند از:

- افزایش تاری دید

- افزایش آستیگمات

- افزایش تغییرات شماره عینک

- عدم تحمل یا توانایی استفاده از لنز تماسی

بعضی وقت ها، قوز قرنیه به سرعت پیشرفت می کند و موجب کدورت ناگهانی قرنیه می گردد. کدورت قرنیه موجب از دست رفتن صافی و شفافیت قرنیه می گردد. لذا تاری دید افزایش می یابد.

درمان قوز قرنیه چیست؟

درمان قوز قرنیه بسته به شدت بیماری متفاوت و شامل موارد زیر می باشد:

1) عینک: در مراحل ابتدایی بیماری تجویز عینک موجب اصلاح دید می گردد.

2) لنزهای تماسی سخت: با پیشرفت بیماری، استفاده از لنزهای تماسی سخت موجب بهبود دید بیمار می گردد.

• همواره باید به بیماران تاکید نمود که از مالیدن چشم ها خودداری نمایند زیرا موجب پیشرفت کراتوکونوس می شود.

3) Cross-Linking: با استفاده از اشعه ماورای بنفش سعی می شود با ایجاد اتصال بین فیبرهای قرنیه از تضعیف بیشتر قرنیه ممانعت شود.

4) حلقه های درون قرنیه: با قرار دادن حلقه های درون بافت قرنیه سعی می شود تا قسمتی از آستیگماتیسم ناشی از کراتوکونوس اصلاح شود.

5) پیوند قرنیه: در مواردی که اصلاح دید با استفاده از درمان های قبلی امکان پذیر نباشد، پیوند قرنیه می تواند موجب اصلاح دید و رفع علائم گردد.

• شایع ترین علت پیوند قرنیه در ایران قوز قرنیه می باشد.

• تنها 10-20% از مبتلایان به قوز قرنیه به پیوند قرنیه نیاز پیدا خواهند کرد.

• قرنیه پیوند شده به آرامی جوش می خورد و در مواقعی یک سال یا بیشتر طول می کشد تا دید قابل قبول به دست آید.